Ч. 40 (13.585). Львів, четвер 15. лютого 1934. Pocztowa opłatę opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол. Чвертьрічно 15·00 „ Піврічно 30·00 „ Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар. Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

ДЕМАСКУЄМО
автора протиукраїнських жидівських статтей у льондонській пресі!

Коли тільки у льондонській жидівській пресі почали появлятися протиукраїнські наклепницькі статті, відразу ми рішили питати за автором тих статтей, щоби знати джерело тої нечуваної кампанії та м. ін. устійняти звязок між тією кампанією і місцевими відповідальними жидівськими чинниками. Стрінувшись із запереченням, наче би ті статті походили зі Львова, та йдучи льояльно по лінії деяких натяків, ми перевірили справу на варшавському ґрунті і можемо вже поділитись вісткою, що наші розшуки закінчилися повним успіхом. Ми ствердили понад усякий сумнів, що АВТОРОМ ПРОТИУКРАЇНСЬКИХ ЖИДІВСЬКИХ СТАТТЕЙ У ЛЬОНДОНСЬКІЙ ПРЕСІ Є ВАРШАВСЬКИЙ ЖУРНАЛІСТ **ЙОЕЛЬ ЦАНҐ**, Варшава, вул. Красінського 6.

Цанґ є зареєстрований у пресовому відділі варшавського Міністерства Закордонних Справ, як представник льондонського англійського щоденника „Дейлі Нюз". Від недавна є він теж кореспондентом великого щоденника „Менчестер Гардієн" та кореспондентом кількох великих жидівських льондонських часописів, у яких саме ті статті появилися. Є він теж секретарем Управи „Клюбу закордонної преси" у Варшаві. Недавно Цанґ був кілька тижнів на терені Східної Галичини. Стверджуємо, що тут за весь час свого побуту не звернувся за інформаціями НІ ДО ОДНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ УСТАНОВИ ТА НІ ДО ОДНОГО УКРАЇНСЬКОГО ВІДПОВІДАЛЬНОГО ПРЕДСТАВНИКА, перебуваючи виключно в жидівському товаристві. За чиєю спонукою він поїхав до Галичини, чому тут, на українській землі, займаючись українсько-жидівськими відносинами поводився не тільки всупереч вимогам совісного репортажу, але й усупереч примітивним вимогам куртуазії — про це ще напишемо згодом.

Знаємо, що Цанґ, не сподіючися такого відгуку своїх статтей, який розлягся з української сторони, старається своє авторство скрити і не є виключене, що тепер схоче цим нашим інформаціям заперечувати. Однак з цілою рішучістю підтримуємо це наше твердження, спираючи його на безумовно правдивих і перевірених джерелах. Доказом того, що ми не були легковірні, може послужити факт, що ми стрималися з проголошенням первісної інформації, наче би автором протиукраїнських статтей був варшавський представник ЖАТ-а, п. М. Мозес. З приємністю стверджуємо, що це неправда.

Можемо зрозуміти, що жертвою фальшивих і надзвичайно для жидів та жидівсько-українських відносин шкідливих інформацій п. Цанґа впала закордонна жидівська преса, розжалена на погіршення матеріяльних умовин жидівського населення у Східній Галичині і на вибрики частини української націоналістичної молоді, факту яких ніхто з українців не заперечував, та проти яких негайно зареаґували відповідальні українські чинники і національна українська преса. Однак мусимо висловити свій глибокий жаль з того приводу, що в крузі тієї протиукраїнської калюмніяторської кампанії найшлись також мимовільно АНГЛІЙСЬКІ часописи, між ними „Менчестер Гардієн". Пригадуємо, що один представник того часопису бував минулими роками кількакратно у Східній Галичині і маючи повну свободу рухів, розїздив по краю та збирав інформації не лише від українців, але й від усіх можливих чинників, однак ніколи навіть не згадав про якийсь український антисемітський рух, ніде не стрінувшись з подібними явищами і подібними закидами. З найбільшою прикрістю стверджуємо, що представник поважної англійської преси веде діяльність, яка в препоганий спосіб впливає на уклад відносин поміж народами у Східній Галичині та зокрема надзвичайно підсилює антисемітські настрої. Тому, що в отих статтях є теж нарікання на пасивність польських чинників .

залишається тайною, cui bono вони були писані.

Детальну виказку брехливости і протиукраїнської тенденційности статтей п. Цанґа подамо в можливо найкоротшому часі окремою дорогою до відома редакціям згаданих англійських часописів .

——o——

Українські посли в Апостольського Нунція у Варшаві.

АП. НУНЦІЙ НА БОГОСЛУЖЕННІ У ЦЕРКВІ ОО. ВАСИЛІЯН.

В неділю 11. ц. м. відбулась у церкві ОО. Василіян при вул. Медовій у Варшаві з нагоди 12-літнього інґресу (вступлення на Апостольський Престол) папи Пія XI. урочиста Служба Божа, яку відправив о. протоігумен Степан Решетило в асисті о. д-ра М. Нагорянського, о. М. Котута і о. І. Недільського. Весь час на богослуженні був присутній папський нунцій у Варшаві о. Мармаджі, який благословив вірних.

Після богослуження були нунцієві представлені присутні у церкві українські посли.

ОФІЦІЯЛЬНЕ ПРИНЯТТЯ У НУНЦІЯТУРІ.

В понеділок 12. ц. м. в год. 6. попол. приймав у палаті нунціятури у Варшаві папський нунцій о. Мармаджі офіціяльно бажання з нагоди 12-літніх роковин інґресу папи Пія XI. В імені Української Парляментарної Репрезентації явилися посол *Дмитро Великанович* і пос. д-р *Вол. Загайкевич*. Посол В. Загайкевич виголосив по латині коротку промову з бажанням для Св. Отця та запевненням пошани й любови до Його Особи та з просьбою виєднати у Св. Отця благословенство українській нації, яка нині дуже нещаслива та живе надією на кращі дні. Нунцій зі свого боку запевнив українських делеґатів, що Св. Отець знає про терпіння українського народу, якому він співчуває та благословить.

ПРЕДСТАВНИК ПРАВОСЛАВНОГО НАСЕЛЕННЯ У ПАПСЬКОГО НУНЦІЯ.

Разом з названими вгорі двома іншими українськими послами явився на офіціяльному принятті у нунціятурі у Варшаві посол Сергій Хруцький, який склав на письмі такий привіт:

„Ваша Ексцеленціє! Як представник українського православного населення в Польщі, прошу дозволу зложити на руки Вашої Ексцеленції найщиріші побажання многих літ Святішому Отцю з нагоди 12-літнього перебування на римському Папському Престолі.

Українська православна людність Польщі завжди з вдячністю буде згадувати про те, що Святіший Отець перший підніс голос протесту проти переслідування християнської віри на Совітській Україні, та особливо про батьківське зрозуміння Святішим Отцем інтересів української православної людности в Польщі, яке найшло вираз у відомій енунціяції Митрополита Шептицького у справі т. з. ревіндикації православних, б. греко-католицьких церков.

Сергій Хруцький, посол до сойму".

Папський нунцій висловив послові С. Хруцькому свою особливу радість з приводу привіту православних та просив усім православним передати, що Святішому Отцю однаково милими і близькими є всі християни.

Ширіть наш часопис!

Гармати на вулицях Відня.

Львів, 13. лютого 1934.

Між телеграмами, які наспіли за останніх 24 години, є звістка, що у ріжних світових столицях появилися надзвичайні ґазетні додатки під наголовком „Революція в Австрії". Коли брати під увагу вуличні бої, стріли, барикади, трупи й ранені, цілі дільниці оточені кільчастим дротом, втрату безпеки життя і майна громадян та повну розпряжність цілого організованого суспільного ладу, — то все це безумовно атрибути революції. А проте всі ці страхіття не дають дефініції, що таке революція, — і тому й голоси про революцію в Австрії не зовсім вірні. Коли нема ідейного чинника, який нагальним шляхом намагається змінити існуючий суспільний лад на інший, коли не знають люди хто проти кого і проти чого та в імя чого робить революцію — тоді важко казати про вибух революції. Можна говорити радше про кріваві заворушення, викликані штучно закулісовими махінаціями та спровоковані для утаєних цілей одного з закулісних партнерів. У тому випадку маємо до діла не з вислідом довготріvалої тихої боротьби двох суспільних течій, які в отому тихому суперництві не могли найти вирішення та шукають його у крівавій розправі, — але з анархією і хаосом, в які попадає цілий пануючий лад. Він надто хиткий, щоби втриматися, шукає порятунку у карколомних комбінаціях, реалізованих при помочі провокацій та машинових крісів. І створює ідеальні умовини для такої самої розхристаної боротьби кількох інших претендентів до влади.

Здавалося у першій хвилині, що це справді революта комуністичних елементів, які раді би використати боротьбу уряду Дольфуса й Гаймвери, що його підтримує, веденої на два фронти: проти націонал-соціялістів і проти соціял-демократів. Згодом надійшли інші інформації: що це II. Інтернаціонал, розгромлений в Італії, Німеччині, частинно в Англії, у Польщі і кількох менших державах, врешті загрожений у Франції, Еспанії й Австрії, — гадає „відігратись" або бодай рятувати рештки втраченого престіжу. Генеральний страйк у Парижі й соціялістично-комуністичні демонстрації у вели-

Wyciąg z protokułu wspólnego Posiedzenia niejawnego Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w składzie S. O. W. Medyński jako przewodniczący, S. O. M. Młynarski i Dr. Locker, jako głosujący w sprawie konfiskaty Nr 25. czasopisma Diło z daty Lwów, dnia 30/1 1934 do Sygn. VI. I. Pr. 61/34 na posiedzeniu niejawnem w dniu 5 lutego 1934 po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie, postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 29/1 1934 przez Starostwo grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma Diło Nr. 25 z daty Lwów, dnia 30/1 1934 zawierającego w artykule p. t.: 1). „Szcze pro wołyńsku", w ustępie od słów „a tymczasom" do końca artykułu, 2). w artykule p. t. „Jak żywut naszi.." w ustępie od słów: „slidztwo..." do słów „robotoju" znamiona występku z art. 170 k. k. ad 1). z art. 93 §. 1. k. k. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl §. 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17/12 1862 Dzpp Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie. Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej artykułów ma na celu ad 1). i 2). Przez szerzenie świadomie fałszywych wiadomości o położeniu młodzieży ukraińskiej na Wołyniu oraz o wypadkach w pow. turczańskim, wywołać niepokój publiczny. Według §§ 487, 489 493 pk oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący W. Medyński w. r. Protokulant I. Babiński w. r. Za zgodność Janowicz st. sekretarz.

ких провінціональних містах Франції мав стати „пересторогою" для правих кол, що буцім то хотіли встановити свою диктатуру. (Підкреслюємо, що західні соціял-демократи йдуть тепер в обороні демократії (!) рука в руку — з найбільшим ворогом демократії — комуністами!). Здавалося, що події в Австрії це теж спроба австрійських соціялістів регабілітуватись морально та одночасно дійсно зупинити похід, що йшов проти них від урядової правиці, що на ній спірається канцлер Дольфус, і від гітлерівців.

Але по всій імовірності і та інтерпретація австрійських подій не є вірна. Надзвичайно характеристичне світло на куліси тих подій і їх справжній характер кидає становище німецьких націонал-соціялістичних кол: вони, найбільші вороги марксистів, що самі в Німеччині знищили безпощадно марксистський соціялізм як ідею і як організацію, закидають правій військовій організації Гаймвері, що це вона спровокувала бої з соціялістами у Лінцу й Відні, щоби мати притоку проголосити свою диктатуру. Таким робом те освітлення гітлерівців наближується дуже до освітлення соціялдемократів: вони рішуче протестують, наче хотіли були робити якусь револьту, провокацією називають поширені вістки про викриття заговору формально розвязаної соціялістичної військової організації Шуцбунд, і закидають владі, що вона зумисне викликала вуличні криваві бої на те, щоби позбутися самоуправних установ (де ще соц.-демократи мають поважні впливи, головно у Відні), насильно змінити конституцію і проголосити диктатуру. Коли візьмемо під увагу такі детайлі, як напр. те, що австр. віцеканцлер Фей, якого імя все було називане у звязку з плянами про введення правої диктатури в Австрії, особисто стояв на чолі військових частин, що здобували твердиню австр. соціялістів — Робітничий Дім (Арбайтергайм) на Оттакрінгу у Відні, — не є виключене, що гітлерівці й соціялісти правильно подають генезу подій.

Однак тут-же виявилось таке, що соціялісти й комуністи в Австрії розпоряджають цілими арсеналами зброї! Вони можуть ставити збройний спротив поліції і війську не лише забарикадовуючись у домах своїх професійних союзів та відстрілюючись з револьверів, — але й витягати на вулиці Відня скоростріли! Значить, у соціялістів і комуністів ішла підготовка до збройної розправи, творилась тайна збройна сила, яка в кожній хвилині могла бути використана проти істнуючого ладу.

Нині Австрія перетворилась у воєнний табор. Ця невеличка середне-европейська держава переживає чергову трагедію, — найбільшу з усіх трагедій. Це вже навіть не бориться льокальні патріоти з закордонними земляками за втримання своєї політ. незалежности; справа „аншлюсу" не грає тут ролі. Це просто громадянська війна, в якій уже всі воюють проти всіх. Таким робом маємо до діла з хаосом, якого первісним джерелом є безумовно зло, заподіяне Австрії у Версайському договорі: заборона зєдинитися з матірною німецькою державою та примус бути державою незалежною — при повній господарській нежиттездатности і повній політичній та фінансовій залежности від версайських переможців! Гармати на вулицях Відня гуком стрілів розносять по світу крик розпуки покривдженого народу.

За поправу хліборобського стану.

Промова пос. Г. Тершаківця, виголошена дня 9. лютого п. р. на пленумі сойму підчас дебати над буджетом міністерства рільництва.

(Докінчення.)

Нерентовність рільної продукції спричинила заломання платничої сили рільничого населення, а це знову причинилося до загального застою промислової продукції і торговельних оборотів. Не можна говорити про платничу спосібність рільника без: 1) обниження коштів рільної продукції, 2) без замкнення т. зв. ножиць на низькому рільничому рівні, 3) без податкової дефляції. Коли теперішньому урядові видається ця дорога неможливою або недоцільною, хай згодиться на переведення справжнього, не лише мораторійного віддовження рільництва. При цьому стверджую, що ми, рільники, цінимо сталість валюти (гроша) і розуміємо небезпеку валютової інфляції, але бачимо, що й теперішня надмірна дефляція вбиває господарське життя, розуміємо, що номінальна стійкість валюти є нездорова без тривалого вдержання покупної сили гроша.

НЕРЕНТОВНІСТЬ СІЛЬСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ.

При теперішньому задовженні рільництва, при теперішній висоті відсотків, при теперішніх високих данинах і податках та високих промислових цінах не може бути мови про рентовність рільної продукції, про плачення рат і відсотків навіть тоді, коли вони розложені на час 7-ми літ. Чи рільні господарства, що складаються з 2—5 га, які по обчисленням пересічно обтяжені квотою 441.35 зол., а на наших землях квотою 482.57 зол. на гектар, можуть сплатити капітал і відсотки тоді, коли рентовність тих господарств брутто одного гектара була в р. 1931-32 — 283 зол., а нетто 7 зол.? Чи може сплатити селянин довги і відсотки з такого заробітку, за який почислено йому з родиною в його варстаті по 30 сот. денно, коли на її удержання по обчисленням потребує річно 1.954 зол.? А це обчислення Інституту Пулавського з р. 1931-32. Від того часу пішло не до кращого, а до гіршого. Сьогодні багато дрібних господарств є зовсім позбавлені живого і мертвого інвентаря, що примусовою дорогою пішов на плачення податків, боргів і відсотків. Не забуваймо, що продажа рільних продуктів дрібними нашими господарями є голодовою подажю, не забуваймо, що з причини зменшених експортових можливостей село мусить мати змогу само більше консумувати, бо консумція в містах також катастрофально впала.

Як живе сьогодні рільник на селі, завважу лише два факти, хоч подібних є тисячі. (Ті факти через обмаль місця пропускаємо. — Ред.)

Історія подає, що римський селянин з II. половини VI. віку рідко коли мав на своїм столі мясо і молоко. Питаю панів сьогодні, до котрої періоди і до кого маємо порівняти нинішне життя дрібного рільника і безробітного селянина взагалі, українського зокрема? Сьогодні і найдешевше оплачуваний робітник фабричного промислу, або навіть безробітний, який дістає допомогу з державних фондів, не живе так нужденно, як т. зв. господар на селі. Це неволя, а не життя.

Так живуть сільські родини на рівнинах, на урожайних землях. А щож говорити про життя на Поліссі, або в гористім краю в Карпатах! Земля в Карпатах неурожайна, одинокий хліб — то овес і бараболя, який пропав у 50 відс. з причини безнастанних дощів. Лісових заробітків, перевозу і продажі дерева нині зовсім нема. Годівля худоби не виплачується там через обнижку цін, з року на рік убожіє цей український нарід і вже в цьому році голодує. Около 25 відс. сільського населення в горах по 3—4 дні не варить страви, бо не має що варити! Впали слова, що на Гуцульщину виплють дешевше жито. Добре, але звертаю увагу, що такої самої помочі потребують уже тепер конечно всі підкарпатські повіти: Турка, Сколе, Долина, Надвірна, Лісько, Сянік, Горлиці, Новий Санч та все Полісся. Прошу звернути увагу на два важкові рівночасні факти: 1) на наглий спадок приросту населення на українській території (понад 10 відс.) і 2) на пануючий там пятнистий тиф.

ПРОЄКТИ НОВИХ ЗАКОНІВ.

Небавком увійде в життя проєкт закону „про лісове шкідництво". За збирання в чужім лісі

ФЕЙЛЄТОН „ДІЛА" З ДНЯ 15. ЛЮТОГО 1934.

М. ЙОКАЙ.

ШАХИ.

Підчас влади маврів жив у Кордобі побожний чоловік, славний і загально відомий серед еспанців і серед арабів зі своєї вчености і милосердя. А звався він Don Hurtado Garcias Ecequias Eleazaro de Estelimena el Genordo Beneficentissimo або як його загально прозвали: Alabados Gea Dios („Спасибі"). Це наймення чув він найчастіше, бо не було дня, щоб він не поспішив комусь, хто був у потребі, з поміччю.

Але не розтрачав він грошей; при розділі підмоги поводився дуже обережно. У Кордобі на 200 тисяч мешканців було двацять тисяч вуличних жебраків. Дон Гуртадо зумів споміж них завжди найти саме таких, що справді потребували помочі, а коли таким чином поміг комусь, хто дійсно заслуговував на те, та заопікувався ним на довший час, то зробив розважніше, ніж якби допоміг цілій сотні на один день.

Одначе тому, що його власні прибутки не вистачали на ці милостині, вишукував багачів по цілому краю. Зладив собі список, що в ньому не поминув ні одного ґранда, гідальґа, ні кабальєра та при кожнім прізвищі дописав приблизні доходи кожного з них. Цих панів Дон Гуртадо час-від-часу відвідував і домагався річного викупу. А боялись вони його більше, ніж маврів.

— Дон Естебан, я чув, що ви дістали десять тисяч реалів. Згадайте на тих, що нічого не мають!

— „Так, щоправда я дістав десять тисяч реалів, але з цього дві тисячі я програв на биках в арені."

— А хтож це виграв?"

— „Дон Ґедоніо і Дон Крістобаль".

— Якщо ти в боротьбі биків можеш програти дві тисячі реалів, тож дати двісті для бідних не буде для тебе кривдою.

Дон Естебан дуже нерадо віддавав цю милостиню, але давав.

А тепер прийшла черга на Дон Ґедонія і Дон Крістобаля.

— „Панове, ви виграли дві тисячі реалів. Дон Естебан, хоча стільки саме програв, дав уже двісті реалів. Отже булоб справедливо і гідне вас, якщоб ті, що виграли, дали вдвоє стільки".

Дон Ґедоніо і Дон Крістобаль платили чіхаючи потилицю.

Дон Амброзіо був славний зі свого скупарства. Саме сидить при вечері, заїдає чорну ріпу з хлібом, коли надходить Дон Гуртадо і жадає даний для бідних.

— Бачите, сіньорі, я сам їм на вечерю чорну ріпу з хлібом.

— „Саме тому, що на ніщо більше не витрачаєш своїх грошей, залишається тобі багато. Ти можеш найкраще зрозуміти, як сумно їсти на вечерю чорну ріпу з хлібом, хоча є гроші. А як сумно мусить бути тому, який мусить так робити. Зрештою в тім є і твій власний інтерес, щоб ти спомагав бідних. Бо якщо ти це зробиш, то вони зможуть залишитись чесними людьми, а якщо ні, то стануть злодіями і розбишаками. А когож вони в першу чергу ограблять? Тебе! Отже давай швидше пятьдесять пезос, а потім можеш їсти хочби й цілий місяць хліб без ріпи..."*)

Час-від-часу вибирався Дон Гуртадо в дорогу по Еспанії — по більших містах і завжди вертався з повним гаманом.

Раз якось знову вибрався на свою мандрівку. Ідучи поволі лісом понад рікою Ґвадалькивір, побачив араба, що сидів серед шляху і грав сам зі собою в шахи.

Відомо, що ніщо не є таке безглузде, як грати з самим собою в шахи. Дон Гуртадо, здивований, стримав свого коня і довший час придивлявся витівці араба. Араб занятий грою, надумувався довго, заки зробив якийсь хід і взагалі не звертав ніяк уваги.

Вкінці Дон Гуртадо не витримав і спитав:

— „Хтож твій батько — поклоннику пророка?"

Араб зробив хід і відповів повагом:

— Батьком моїм є Бен-Муттасен, а мене зовуть Абу Різлям, якщо ти цікавий знати, невірний джавре.

— А щож ти робиш Абу Різляме, сину Бен-Муттасена?

— Граю в шахи, як бачиш.

— Так сам один?

— Яж не є сам.

— А деж той другий?

— Той, що є всюди. Пан світа, великий Аллах.

— У-у, то неабиякого маєш противника.

— В кожнім разі справедливого!

— А хто тепер виграє?

— Імовірно я програю. Чи не так? О, ще один хід і мат. Сьогодні вже не можу грати.

— Чому?

— Бо програв всі гроші.

— Так ти граєш з Аллахом в гроші?

— Авжеж. В цій партії я програв пятьдесять золотих.

— Ну, а якжеж ти їх заплатиш Аллахові?

— Звичайно, коли програю, посилаю неві…

---

*) От якби такого еґзекутора найти для „Рідної Школи" чи „Просвіти" або й для „Угоди"[illegible]

гри́бів, ягід або зілля передбачує цей закон кари до 20 зол. Бідні мешкані гір! Як гірко і тяжко відіб'ється на них цей закон! Також і другий урядовий проект закону „про нормалізацію возів“ дасться дімаюче відчути в горах з причини тяжких гірських доріг, на які здирають з населення останній гріш, що йде на все, лише не на дороги.

Можеб так теперішній уряд і його більшість, яка так дуже турбується про ріжні зміни законів, не забула про зміну ловецького закону у відношенні до свободи заяця, що безкарно обгризає чужі деревцята в городах і садах і до гірських хижаків, від котрих мешканці гір мають рік-річно величезні шкоди. Справедливість вимагає, щоби рільник дістав за свою шкоду заплату в спосіб, як це передбачував ловецький закон бувшого сойму в Галичині, а який змінено розпорядком п. президента з грудня 1927 р., на шкоду рільника зате з привілеями для обшарників і любимців полювання.

ЗАБОРОНА ХЛІБОРОБСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ НА ПІВНІЧНО-ЗАХІДНИХ ЗЕМЛЯХ.

Я вже згадав, що на Волині і Підляші та на Поліссі забороняється нам організувати наших рільників у рільничому товаристві чи в кооперативах. Старі добрі наші кооперативи замикають всупереч законові. Маслосоюз не може найти в Рівному льокалю, який по словам влади не загрожував би безпеці життя, а працю в горах між українським населенням, яку започаткувала українська інтелігенція в ділянці рільничої освіти, кооперації та господарської організації, вважають там політикою. Нпр.: приналежність до Кружка „Сільського Господаря“ вважають протидержавною роботою, а державна поліція грозить українській молоді арештом, вимагаючи на зібрання членів Товариства „Сільський Господар“ дозволу старости.

У скарбовій ділянці уряд видає розпорядки про податкові пільги, одначе скарбові уряди поступають інакше. Правда, обшарникам даровано міліони в рапі маєткових даний, але інакше це виглядає у хлопському світі. Для прикладу наведу рудецький повіт.

Громада Якимчиці має около 200 рільних господарств. Ґрунтового податку із самоуправними додатками є там около 2.000 зол. Громада положена у багнистій околиці, потерпіла дуже значно від повени весною минулого року. Громада внесла прохання до скарбового уряду і скарбової палати у Львові про пересунення платности першої рати ґрунтового податку до осени. У відповіді на це мешканці громади дістали замісць 200 аж 900 податкових упімнень, самі кошти їх були ок. 850 зол. Так виглядають у дійсності полекші для дрібного рільника, який спізнив заплату першої рати податку на 3 місяці. Той самий податковий уряд не пристосовує того риґору до ґр. Лянцкоронського, який від трьох літ не платить громадам, а між ними і громаді Якимчиці, вирівнюючого податку як додатку до ґрунтового податку в хосен громади, затвердженого надзірною владою. Правдоподібно діється це тому, що директор дібр ґр. Лянцкоронського є членом повітового виділу в Рудках. Буджети дотичних громад є дефіцитові з причини невплачення вирівнюючого податку, бо на домагання громадських урядів, щоби стягнути від ґр. Лянцкоронського залеглий вирівнюючий податок, скарбовий уряд в Рудках є глухий.

Другий факт: Весняна повінь минулого року знищила у висоті 75 відс. луки і пасовиська, а частинно й орні ґрунти, в громадах, положених над Дністром і його доплива́ми, як у Монастирці, Мостах, Свинюхах, Тершакові. Уряд бачучи критичне положення населення, був змушений прийти з допомогою. Староство обіцяло, по думці розпорядку воєвідства відложити стягання ґрунтового податку в минулому році і в першій половині 1934 р., тимбільше, що це сьогодні робить старання про поміч на прожалування худоби у знищених громадах. Тимчасом скарбовий уряд в Рудках уже в грудні 1933 р. почав у згаданих громадах стягати податки шляхом екзекуції. І так є все й усюди.

Третій приклад: У Комарні на Льві мешкає півець Михайло Дубецький, який платив точно всякі податки. На нещастя, захворіла його жінка, що було причиною незаплачення в речинці решти податків. Він завинив льокаторський податок за роки 1932-33 в сумі около 10 зол. Екзекутор заняв йому дня 24. І. машину до шиття вартости 200 зол. за залеглий податок, яку в дні 26. І. продано за 25 зол. Не помогли просьби Дубецького, що не має наразі і чим заплатити. Просив розложити йому на рати по 3 зол. тижнево і як першу рату дав останніх 3 зол. Не помогло також і лікарське свідоцтво, що його жінка хвора і що це а не що інше було причиною невплачення в речинці згаданого податку.

Так виглядають у практиці пільги для селянина й робітника, супроти дійсних пільг для обшарника. Не менші кривди терпить наш дрібний рільник через несправедливий вимір сконтинґентованого податку, передовсім доходового, маєткового, дорової данини і т. п.

ЯК УКЛАДАЮТЬ І ЗАТВЕРДЖУЮТЬ ГРОМАДСЬКІ БУДЖЕТИ.

Подам ще мале виснення, як виглядають уложені і затверджені громадські буджети. Перед уложенням громадського буджету війт дістає від повітового виділу вказівки, що крім звичайних позицій має вставити ще квоти на повітового „Стшельца“, на повітову сторожу на якусь там охорону і т. п. Громадська рада не ухвалює тих позицій. Повітовий виділ при розгляданні буджету дотичної громади вставляє сам ті позиції, в першу чергу на „Стшельца“ напр. 60 зол., на сторожу — 20 зол. і т. д. та доручає громаді ті позиції приняти. Громада противиться й не хоче приняти тих позицій і в разі потреби робить відклики до воєвідства. Повітовий виділ не звертає навіть на це уваги і з фондів громади, які сам інкасує зі скарбового уряду, виплачує неухвалену субвенцію по своїй волі, а громаду лише про це повідомляє. Часом проти подібної поведінки повітового виділу робить громада відклики до воєвідства, але вони всі без відповіди. Часом повітовий виділ уживає інших засобів. Коли бачить, що громадська рада не хоче приняти поставлених пропозицій на ріжні чужі цілі (тимбільше, що сама має недобори), тоді каже довірочно війтові або громадському писареві, щоби цього (справленого) буджету не предкладав до затвердження громадській раді впродовж 14-ти днів, аби тим способом минув законний речинець до внесення відклику. На українські культурні або господарські цілі не вільно призначати фактично ані сотика у буджеті громади.

Так поступають і то дуже часто ті, які вчать інших шанувати право і бути обєктивним. Так виглядає право і безсторонність у практиці.

ХТО ВВОДИТЬ ПОЛІТИКУ ДО РІЛЬНИЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ.

В останньому часі діждалися ми, що радних до примусової Хліборобської Палати у Львові визначують в нашому імені не великі і заслужені українські господарські установи, але фактично неістнуючі, або непрацюючі в рільництві русофільські організації. Протестуємо проти цього і застерігаємося проти такого вводження урядом політики до рільничих організацій, а передовсім до львівської Хліборобської Палати.

Противимося також проектові примусової картелізації рільних продуцентів. Досить уже нам непотрібної бюрократії в рільництві і, що живе нашим коштом! Не туди веде дорога до доброї цілі!

Прошу панів, усе має свої межі, таксамо і терпеливість селянина. Про це слід памятати тим, що мають владу в руках.

Більшовицький наступ у Парижі.

Боротьба партій в Парижі наближується до свого тимчасового рішення. Думерґ перейняв створення нового уряду при умовині, що йому полишать вільну руку щодо розвязання парляменту та вибору своїх співробітників. Тимчасом мив здобутком демонстрацій під проводом Союзу Колишніх Вояків є повалення картелю соціялістів та радикалів-соціялістів. З огляду на те, що майбутні вибори по всій правдоподібности принесуть перемогу національним партіям під проводом теперішньої правої опозиції, соціялістичні приятелі Москви разом з комуністами намагаються за всяку ціну використати розбурхані пристрасти вулиці, щоби продовжити розрухи та захопити державну владу у свої руки.

Активність французьких більшовиків, скріплених вигнанцями з Німеччини, в останнім часі значно зросла в Парижі. „Ізвєстія“ не дурно хваляться, що на мітінгу, присвяченім десятиліттю смерти Леніна, 24. січня в Парижі було вісім тисяч робітників. Збори відбулися під гаслом „Всі під прапор Леніна і Сталіна! Хай живе СРСР!“ Вечором 7. ц. м. комуністична партія викликала своїх членів на площу Бастилії і того ж самого вечора центр Парижу окружено вінком кіосків, запалених комуністами по паризьких бульварах. А біля півночі в Туйлерійськім городі поліція розігнала комуністів, що почали вже рити там окопи. В парляменті Леон Блюм виголосив від імени соціялістичної партії заяву, в якій він загрожує „звернутися до робітництва та селянства“, коли уряд по його думці не виконає „своїх обовязків“. Тим часом секретар соціялістичної партії Поль Фор закликає в „Попюлер“ до утворення спільного фронту соціялістів та комуністів. А більшовицька „Люманіте“ закликає до дальших манифестацій на площі Республики. Синдикалісти кличуть робітників навіть до ґенер. страйку. Коли Мануїльський на партійнім зїзді в Москві, складаючи звіт III. Інтернаціоналу, хвалить жвавість французьких комуністів, то вони на це справді заслуговують. Але треба думати, що новий уряд Франції належно оцінить акцію московського уряду в Парижі.

(УКБЮРО ЖЕНЕВА.)

Ґенеральний страйк у Франції.

ПАРИЖ, 13. 2. ПАТ. На основі урядових даних страйкова ситуація вполудне представлялася так, що не всі синдикалістичні організації послухали закликів ґенеральної конфедерації праці. Залізниці функціонують нормально, зате у всіх інших ділянках життя праця зовсім припинилася. Почта, телеґраф і телефони страйкували майже цілковито, але автоматичні злуки ділали справно.

В муніципальних заведеннях страйк є майже загальний, в металюрґічних заведеннях Сітроена та інших страйкує 50 прц. робітників.

З Марселю повідомляють про заворушення, які були там вчора пополудні і вечором. Прийшло до сутички і стрілянини з поліцією, причому демонстранти уставляли з крісел костирі на вулицях і підпалювали. Арештовано кількадесять осіб. Також в Ліоні прийшло до гострих сутичок юрби з поліцією, причому багато демонстрантів і поліцистів ранено.

ПАРИЖ, 13. 2. ПАТ. Ґенеральна конфедерація праці оголосила у вечірних годинах комунікат, в якому зазначує, що поверх міліон осіб відповіло на заклик та що страйкова демонстрація зовсім удалася.

Аллах якогось праведника, що відбере від мене програну суму і роздасть бідним. Це однаково, якби я ці гроші дав самому Аллахові. Думаю, що сьогодні ти є тим післанцем Аллаха. Тому візьми тих пятьдесять золотих і роздай бідним.

Невимовно врадований Дон Гуртадо подумав, що така гра в шахи — це зовсім праведна розвага. Томуто, коли з далекої мандрівки вдовж і впоперек Еспанії вертався до Кордоби, не оминув ні разу цього шляху і не забував відвідати побожного араба та випитував, чи часом знову не програв.

І знову раз якось справді подибав його, як сидів посередині шляху і з напруженою увагою грав у шахи.

Пристанув біля нього і чекав, поки партія не скінчиться.

— Чи й сьогодні ти програв, Абу Різляме?

— Сьогодні ні! Сьогодні мені пощастило. Ще один хід і Аллах дістане мата.

— Дуже добре. Так ти сьогодні виграв?

— Так виграв від Аллаха пятьсот золотих.

— А хтож тобі цю суму виплатить?

— Звичайно, коли Аллах програє, посилає мені якогось праведника, який заплатить мені виграну суму. Думаю, що сьогодні ти є тим післанником Аллаха і заплатиш мені пятьсот золотих.

При тих словах праведний араб спрямував пістолю в груди переляканого Дон Гуртада, який рад-нерад витягнув свій гаман з золотом.

— Спасибі — сказав араб, відрахувавши рівно пятьсот, а решту віддав назад.

— Абу Різляме, сину Бен-Муттасена. Аллах вже більше ніколи не пішле мене по відбір виграної!

Переклав О. Бардин.

—o—

Новий французький уряд при роботі.

ПАРИЖ, 13. II. ПАТ. Мін. закорд. справ Барту предложив кабінетній раді текст відповіди на ноту німецького уряду в справі розброєння, передану 19. січня ц. р. амбасадорові Понсетові.

Після засідання кабінетної ради мін. Барту зложив таку заяву щодо змісту розмови з австрійським послом у Парижі: Я прочитав ноту австрійського уряду про діяльність гітлерівців в Австрії. Відповідь на ноту буде заапробована кабінетною радою. Покищо нічого більше не можу сказати, хочби з куртуазії супроти канцлера Дольфуса. Австрійський уряд має рацію і право звернутися до Союзу Народів. Не наша річ розглядати факти, представлені Австрією, бо це належить до женевської установи.

Фашизм у Норвегії.

„Пті Парізієн“ в передовиці пише про фашизм у Норвегії. Стаття є частиною циклю, в якому Кльод Бляншар, спеціяльний кореспондент „Пті Парізієна“ досліджує фашистівський рух в Европі. Після статті про фашизм у флямандській Бельгії, а передовсім у Голяндії перейшов до Скандинавії.

Пишучи про фашистівські напрямки в Норвегії автор підкреслює цікавий факт, що італійський фашизм найживіше відбився серед північних германських народів, включаючи сюди й малі балтійські держави. Норвеські фашисти, яких вождом є Квіслінг, ближчі є Гітлерові ніж Мусолінієму, лише приняли назву фашистів. Коли фашизм виходить поза кордони Італії мусить змінюватися. Навіть відзнаки кожних фашистів, інші: в Італії лікторські різки, в Німеччині свастика, в Голяндії корабель, у Флямандії флямандський лев, в Норвегії — хрест св. Олафа і т. д.

У Норвегії недавно утворилося кілька фашистівських организацій. Є це передовсім національно-соціялістична партія Норвегії, що зветься Норске Насіональ Соціялістіке Арбайдерпарті (зовсім на зразок німецької нац. соц. партії). Далі: Федрелянс-Лягет (Ліга Батьківщини), помірковано фашистівська організація та вкінці Насіональ-Самлінг (Національна Унія), головою якої є згаданий Квіслінг.

Квіслінг був міністром війни в одному радикальному кабінеті й відомий є як Нансенів співробітник при нагоді організації помочі голодним у СРСР. Був активним старшиною. Квіслінгова партія основана три місяці перед останніми виборами в листопаді м. р., а здобула 28.000 голосів, та наслідком виборчої техніки не здобула ніодного мандату в стортінгу.

Фашизм у Франції.

У Франції зорганізував фашистівську партію Марсель Бікар.

Білянс комуністичних демонстрацій.

ПАРИЖ, 13. II. ПАТ. В часі останніх комуністичних демонстрацій 5 поліцаїв тяжко ранено, 27 лекше револьверовими кулями. Загальне число ранених дійшло до 150 осіб. Загальарештувала 1.214 осіб, з того кільканацятьох чужинців.

Як і чому роблять Київ столицею України.

„Ізвестія“ з 26. м. м. повідомляють: „ВУЦІК постановив створити урядову комісію для оргаеізації перенесення центральних установ з Харкова до Києва та кермування будуванням в новій столиці Української ССР. Головою комісії є Балицький, його заступником Порайко та Василенко, членами Дубовой, Поляков, Михайлик, Рекис, Шелехес, Карсон, Войцеховський, Коцюбівський, Златопольський, Друскис, Бойко, Туровський.

„З Правобережа напливають відгуки робітників, колхозників та працюючих осібняків, на рішення партії та уряду відносно перенесення столиці. Робітники та колхозники фастівського району зазначують у своїх резолюціях, що перенесення столиці до Києва значно зміцнить політично-господарське значіння Правобережжа, осередку скотарства та плекання буряків. На зборах в Дніпропетровську один робітник заявив: Чим більше зростає добробут колхозників, тим більше ростуть культурні потреби села, а це вимагає більшого наближення уряду до сільсько-господарських районів.

„Вістка про перенесення столиці до Києва викликала тут хвилю мітінгів та зборів, які перейшли при виїмковім піднесенню та активности. Президент Академії, Богомолець, вказав на засіданні на величезне господарське та політичне значіння історичного акту перенесення столиці“.

Треба справді дивуватися, навіщо було переносити столицю до Харкова, коли Київ так знаменито надається для неї. Справжні причини є ті, що український елемент Києва має бути ослаблений многотисячною хмарою московської бюрократії, а разом з тим має бути удосконалений визиск сільського населення, що вмерло тут менше з голоду ніж на південно-східній Україні.

(УКБЮРО ЖЕНЕВА.)

Домашня війна в Австрії.

ГАРМАТИ І СКОРОСТРІЛИ

ЛЬОНДОН, 13. II. ПАТ. Берлінський кореспондент Райтера повідомляє з Відня, що на основі одержаних вісток у боях, які ведуться в Австрії між соціял-демократами і поліцією та військом, брала теж участь **артилерія**. Особливо завзяті бої ведуться дальше в Лінці. Соц.-демократичні боївки розпоряджають **машиновими крісами**. Поліційні відділи викинули противника з багатьох точок у місті. На основі останніх вісток **до Лінцу прибувають нові групи соц.-демократичних боєвиків**. Підчас заворушень у Лінці **вбито 15 осіб, а 60 ранено.**

БОЇ В ҐРАЦІ.

БЕРЛІН, 13. II. ПАТ. Німецьке Інформаційне Бюро повідомляє з Відня: У боях, які велися в Ґраці та околиці, впало **37 убитих**. По стороні війська і жандармерії згинуло **11 осіб**, по **стороні соц.-демократів 26.**

Преса — це нині найпевніша зброя у змаганнях народу. Тому кожний українсьний громадянин повинен стати передплатником „Діла“.

СИТУАЦІЯ В НІМЕЦЬКОМУ ОСВІТЛЕННЮ.

БЕРЛІН, 13. II. ПАТ. З Відня повідомляють, що втрати в нічних боях обчисляють на основі австрійських урядових даних на 20 вбитих і 60 тяжко ранених по урядовому боці. Німецьке Інформаційне Бюро довідується, що втрати далеко більші. Нема даних про втрати марксистів.

В пізних нічних годинах східний дворець став осередком боїв. Після відкинення соціял-демократами ультимату піддатися, військо ввело до бою з відділами Шуцбунду **панцирний потяг і артилерію, яка шрапнелями не давала марксистам дістатися до центру міста.** Відділи Шуцбунду відперто знову в обсяг двірця, де вони обсадили залізничі шляхи. Позатим бої йдуть за робітничий дім „Марксгоф“, де **військові відділи йдуть приступом, вуличні бої тревають в цілій повні. Також кипить боротьба на периферіях, звідки доходить пальба крісів і скорострілів.** Затяжність боїв пояснюють тим, що австрійський уряд не зорієнтувався в повазі ситуації і боевім, знаменито еквіпованім Шуцбунді, що нараховує багато тисяч людей. Крім того військові відділи на провінції були розпорошені і не могли опанувати заворушень.

У ВІДНІ ЩЕ БЮТЬСЯ.

ВІДЕНЬ, 13. II. ПАТ. На провінції панує всюди спокій з **виїмком кількох місцевостей в Горішній Австрії.** Члени Шуцбунду, виперті з Лінцу, втікли в напрямі чехословацької границі переслідувані військовими відділами. **Міські ради в Лінці і Штаєрі розвязано.**

У Відні члени Шуцбунду **ставлять ще опір в кількох дільницях на передмістях**, як напр. в Отакрінґ і Гайлігенштадт, а також довкола міської електрівні. Однак всюди **військо і поліція перемагають.** Нема сумніву, що опір буде незабаром зломаний. Завзяті бої йдуть довкола електрівні, що має бути незабаром опанована.

Сьогодні появилися часописи, що містять переважно урядові комунікати.

ЗАВОРУШЕННЯ МАЙЖЕ ЗЛІКВІДОВАНІ.

ВІДЕНЬ, 13. II. ПАТ. Ситуація в год. 24. представляється так: Бої на передмістях Відня скінчені. У всіх дільницях столиці панує спокій, тільки в Сімерінґу йдуть ще деенде дрібні сутички поліції з розбитками Шуцбунду. **Поліція і військо привернули спокій і лад.** Військо і жандармерія звільнили місто Бовк, де кілька годин мали перевагу соціялісти. В Штаєрі тревають ще заворушення, але влада їх ліквідує. Більшість соціял-демократичних провідників арештовано. **Бурмістра м. Відня д-ра Зайца усунено з уряду. Отто Бавер скрився перед поліцією.** Урядово подають, що у вчорашніх **боях** по стороні війська і поліції впало 12 осіб.

ЛОМЛЯТЬ ОПІР СОЦІЯЛІСТІВ.

БЕРЛІН, 13. II. ПАТ. Повідмоляють сюди з Відня: В год. 2.30 в ночі робітничий дім в дільниці Отакрінґ, що був твердинею австрійських соціялістів, **здобуто приступом після обстрілу ґранатами з гавбиць.** Штурмовим відділом проводив особисто віцеканцлер майор Фрей. Остаточно **дім обсадило військо.**

В ночі було чути глухі **вибухи ґранат, що вдаряли в мури будинку „Марксгоф“** при Гайлігенштедтерштрасе. В дільниці Отакрінґ робітники умістили на даху комплексу громадських будинків **машиновий кріс.** Урядове військо **стрілами артилерії розбило ту позицію.**

В околиці східного двірця комунікація віднова. На залізничому шляху, що переходить робітничу дільницю Сімерінґ, бороняться ще робітничі відділи. Ліквідаційна акція поступає вперед.

БАВЕР І ДОЙТШЕ ВТІКЛИ ЗА ГРАНИЦЮ

БЕРЛІН, 13. II. ПАТ. Урядовий комунікат з Відня подає, що провідники соц.-демократичної партії **Отто Бавер і Дойтше втікли за границю.**

З наказу міністра освіти всі народні, середні і вищі **школи сьогодні замкнені.** Шкільній молоді не вільно виходити на вулиці.

ДОЛЬФУС СПАСИТЕЛЕМ АВСТРІЇ.

ВІДЕНЬ, 13. II. ПАТ. Австрійський міністер освіти д-р Шушніґ виголосив в год. 22 до радія довшу промову, в якій подякував поліції, війську та всім органам безпеки за допомогу в приверненні ладу і порядку у Відні. Міністер зазначив, що уряд є вповні паном ситуації, і назвав канцлера Дольфуса спасителем Австрії.

ГІТЛЄРІВЦІ ЗАПОВІДАЮТЬ ПОВАЛЕННЯ ДОЛЬФУСА.

БЕРЛІН, 13. II. ПАТ. Управа австрійської національ-соціялістичної партії з осідком у Мюхені оголошує в справі вчорашніх подій в Австрії офіціяльну енунціяцію, в якій вину за викликання заворушень складає на кн. Штаремберґа і деякі християнсько-суспільні кола, що хотячи усунути австрійську конституцію і проголосити диктатуру Гаймвери, довели до вибуху крівавих боїв у Відні, Лінцу та інших місцевостях. Наслідком того, сказано дальше у відозві, показалося ціле божевілля політики уряду, який позбавлений всякого опертя в народі і влержуючись тільки на збройній перемозі та на платних ватагах, переслідує від кількох місяців і гнобить націонал-соціялістичну партію, що є найсильнішим і наймогутнішим національним рухом в Австрії. Націонал-соціялістичний рух відкидає солідарність зі соціялдемократією чи там звязки з нею, але те становище не перешкоджує їм дальше поборювати всякими способами уряд Дольфуса, щоби поваливши цю шкідливу для нардоу і держави систему, створити умовини для нової організації Австрії, яка відповідалаб справжній волі народу.

ВІДЕНЬ, 13. II. ПАТ. Ситуація сьогодні до полудня: В Лінцу находиться вже особовий двірець в руках урядових військ, що відчищують тепер товаровий двірець. У Штаєр вбили директора фабрики. Військо і гаймвера під пров. кн. Штаремберга пацифікують місто. Становища Шуцбунду в місті Брук острілюно гарматним вогнем, опісля військо взяло їх атакою й обсадило. В Кантенбергу обсадили члени Шуцбунду команду жандармерії і виставили в її вікнах скоростріли. На допомогу поліції йдуть відділи військ. У Ґрацу вже спокійно. Допомоговий корпус і військо стоять дальше у поготівлі. В Юденбурґу військо добуло атакою соціялістичні барикади. У Ст. Пельтен марксисти захопили діточу захоронку, звідки їх вибили.

ВІДЕНЬ, 13. II. ПАТ. Відділи Шуцбунду боронять ще в дільниці Гайліґенштадт, у Сімерінгу і Фльорісдорфі. Вони мають скоростріли і ручні гранати. Щоби зліквідувати ці добре озброєні відділи, вислано в ті дільниці артилєрію. В Оттакрінгу скінчено боротьбу. Уряд опанував вже ситуацію. Ґенеральний страйк здавлено. Електрівня, ґазівня, водотяги і телефони працюють нормально. Підчас боротьби арештовано 100 членів Шуцбунду, з яких більшість стане перед наглим судом. Урядовий комунікат повідомляє, що є жертви, але не каже, скільки їх.

ОСТАНКИ БОРОТЬБИ.

ВІДЕНЬ, 13. II. ПАТ. У дільниці Гайліґенштадт острілює артилерія комплекс будинків „Марксгоф". Окружені відділи Штуцбунду боронять вогнем скорострілів. В год. 11.30 чути у Відні голосні гарматні постріли.

ВІДЕНЬ, 13. 2. ПАТ. Аґ. Райтера повідомляє: Соціял-демократи ставлять дальше у столиці розпучливий опротив військовим відділам і поліції. З обох сторін повідомляють про поважні втрати. Досі військо, революціонери й поліція втратили близько 100 людей. На ратуші обняв владу комісар поліції. В год. 11.30 заявили з офіційних джерел, що уряд панує над ситуацією. Соціял-демократів, що відповідатимуть перед наглим судом, арештують масово дальше. З Лінцу повідомляють, що положення соц.-демократів є розпучливе. Влада дожидає, що пополудні боєві відділи соціял-демократів будуть примушені піддатися без ніяких умовин.

БЕРЛІН, 13. 2. ПАТ. Стан з 11. год. передполуднем виглядав так: Поліція й військо обсадили робітничий дім в Отакрінгу. В інших частинах тієї дільниці закипіли знову бої. Біля комплексу міських будинків йде незвичайно завзятий бій. Підчас очищування вулиць дільниці Флоріпсдорф вбили 10 поліціянтів з сотником на чолі. Військо пустило там в рух панцирні авта. Соц.-демократи забарикадувалися в одній міській будівлі обсадили кілька таких будівель у дільниці Майдлінґ й електрівню Отакрінгу. Військову обсаду там окружили й обстрілюють. У Вімерінґ військо просовується наперід. Шуцбунд добув знову різню Ст. Макса.

За вістками з Лінцу, бої на т. зв. Фраєрберґу закипіли знову. В Тиролі проголошено виїмковий стан. В год. 12.45, за дотеперішніми підсумками, відставлено до лічниці в Лінцу 24 трупи і 72 важко ранені особи

ВІДЕНЬ, 13. 2. ПАТ. Новоіменований уряд. комісар Віддя, б. мін. Шміц, почав сьогодні урядування.

БЕРЛІН, 13. 2. ПАТ. Кількість жертв віденських подій доходить за останніми підсумками, до 35 вбитих і 170 ранених.

—o—

З українського життя у Львові.

ПРОСФОРА ЧИТАЛЬНІ „ПРОСВІТИ" В ЗНЕСІННІ НОВІМ.

В цілій низці просфор львівських товариств на окрему увагу заслугує просфора, влаштована читальнею „Просвіти" у Знесінні Новім у неділю 11. ц. м. Це було свято, що зєднило всіх свідомих громадян(ок) того передмістя, які можуть послужити прикладом всім іншим передмістям Львова, бо тепер, у таких тяжких часах, беруться вони не тільки до будови церкви, але й відчиняють з новим шкільним роком першу клясу прив. нар. школи „Р. Ш."

Просфору поблагословив тамошній завідатель і щирий нар. робітник о. Харина, що виголосив при цій нагоді гарну промову про вагу того свята. Дещо пізніше прибув на просфору Преосв. Будка (просто з просфори на Городецькому передмісті), що виголосив довшу промову, навіяну глибокою любовю до українського народу і його церкви. Після того промовив представник Ред. „Діла" д-р Ів. Німчук, що говорив про національно-віроісповідні справи у Львові та бажав успіху метким знесінянам у їх праці. Крім того промовляв п. А. Добрянський про вагу рідної школи спеціяльно для того передмістя і п. Василь Шевчук, що витав гостей та всіх учасників, яких зібралося до 150.

Підчас свята співав прегарно міш. хор у супроводі добре вишколеної мандолінової орхестри під диригентурою п. Милянівського. І цей хор, і орхестра, і окремий хор жіночий внесли у свято багато оживлення. Підчас свята переведено збірку на потреби Кружка „Р. Ш."

ПРОСФОРА КРУЖКА „РІДНОЇ ШКОЛИ" НА ЛИЧАКОВІ.

Незвичайно мила була теж просфора, влаштована Кружком „Рідної Школи" на Личакові, при допомові Союзу Українок тієї дільниці, що відбулася в домівці „Р. Ш." при вул. Крупярській. У прегарно прибраній салі засіло за столи яких 100 гостей, серед них священики, представники установ і преси. Після посвячення просфори о. прал. Куницький побажав присутнім староукраїнським звичаєм всякого добра, а тоді господині просфори внесли традиційні українські святовечірні страви: борщ, голубці, кутю й пампушки. Серед промов, які виголосили голова „Р. Ш." проф. І. Галущинський, д-р М. Панчишин, проф. Домбровський, п. Кабарівський, ред. А. Курдидик, студ. Домбровський і п. Савойкова, та в яких обмірковувалися актуальні справи наших днів і личаківської української громади, під спів хору й на дружній гутірці гості засиділися допізна вечором. Приємною несподіванкою на цьому вечорі був виступ молодого бандуриста п. Клевчуцького, що орудує добрим голосом і витиснув своїми думами та піснями при бандурі неодну сльозу на вії. На просфорі зібрано на потреби місцевого кружка „Р. Ш." кільканацять золотих. (—)

ПРОСФОРА КРУЖКА „РІДНОЇ ШКОЛИ" НА ҐОРОДЕЦЬКІМ.

Таке саме широродинне свято було й на Городецькім, де Кружок „Рідної Школи" влаштував традиційним звичаєм у домівці чит. „Просвіти". На просфору прибуло близько 200 осіб, що при гостинно заставлених столах, на сердечній гутірці провели цей вечір, як кожного року, весело й радісно. Просфору благословив еп. Будка, що й промовляв першим до зібраних на салі. За ним чергою говорили о. прал. Куницький, д-р Боцюрків, п. Лев Ясінчук, дир. Похмурський, п. Козицький і представник молоді. Всі промови були надихані журбою за долю городецького передмістя, як бастіону Львова, намічували пляни дальшої роботи й закликали громадян до активнішої праці. Багато чару внесли у вечір колядки, що їх співала ціла саля та орхестра т-ва „Волі", яка прибула на це свято і відіграла теж низку колядок. Просфора протягнулася до пізна в ніч.

З нових видань.

УКРАЇНСЬКИЙ АҐРОНОМІЧНИЙ ВІСТНИК, чвертьрічник, книжка і за 1934 рік, ст. 106, ціна 3 зол.

Поява цього журналу є ще одним доказом рухливости наших аґрономів, доказом їх бажання у службі сільсько-господарській культурі не відставати від нових осягів цивілізованого світу, знайомитись з усім, що поглибити може знання професійного діла, вести досліди над потребами „нашої аґрономії" і реєструвати невбогі вже її осяги.

Перша книжка чвертьрічника „У. А. В." зредаґована інж. Храпливим просто зразково. На 106 сторінках поміщено масу матеріялу. І так: 12 статтей, 13 рецензій на нові книжкові появи (такий багатий огляд літератури рідкість у наших журналах!), 7 рефератів на теми міжнародні і 11 на тему українських аґрономічних справ і дрібна хроніка.

Як не аґроном, зверну увагу на економічний матеріял, що ввійшов до першого числа. До нього треба передовсім зарахувати дві статті: *Т. Кострубu* „З новіших дослідів над економічною історією України" і *д-ра І. Витановича:* „Про потребу сусп.-екон. монографічних описів". Обі статті — це бібліографічні нариси, написані живо і — як на короткий їх розмір і на наші обставини (брак доступу до багатьох радянських видань) основно. Після прочитання нарису п. Кострубu, згадуємо його сумні слова на початку статті: „Ми таки й досі не маємо повного огляду економічної історії України". Д-р Витанович слушно звертає увагу на занедбані нами сусп.-економічні монографічні студії, хоч наші сільські інтеліґенти моглиб чимало в тому напрямі зробити. Як зразок служити може о. Зубрицький, що дав цілу низку праць про село Мшанець, старосамбірського повіту. — Майже економічною статтею можна вважати теж працю проф. К. Мацієвича „Громадська агрономія та плянове господарство". Присвячуючи багато місця модній тепер „пляновости" в господарстві, автор вказує на те, що громадська агрономія давно засвоїла собі „пляновість" і радить усім визнавцям „плянової ідеї" познайомитись з тим, що досі зробила в цьому напрямі суспільна агрономія.

Людина, зацікавлена економією, найде чимало цікавого для себе також у відділі **„рефератів та рецензій"**. За браком місця не вичислюю обговореної **там** економічної літератури, відсилаючи цікавих до „У. А. Вістника", який заслугує на те, аби його прочитати.

Інж. В. Несторович.

—o—

ВИСТУПИВ ІЗ СОЦ. ПАРТІЇ.

ПАРИЖ, 13. 2. ПАТ. Деп. Рено вислав до ґен. секретаріяту соціялістичної партії у Франції листа, в якому звідомляє, що виступає з партії з причини становища ґрупи супроти Думерґового уряду.

НАСТУП НА ВЯЗНИЦЮ.

ПАРИЖ, 13. 2. ПАТ. У Мілюзі юрба маніфестантів окружила вчора тюремний будинок. У сутичці з поліцією демонстранти вживали каміння. Багато людей було ранених, у цьому кількох поліцаїв.

ПРЕЗИДЕНТ ФРАНЦІЇ УСТУПАЄ?

„Ль Ордре" приніс сензаційну вістку, що президент Лебрен наслідком останніх подій дуже підупав на здоровлю. В політичних колах кажуть навіть, що треба сподіватися кризи на становищі голови Франції. Виступ президента палати депутованих Буісона зі соц. партії лучать із можливістю кризи в Елізейській Палаті.

Міністр Бек у Москві.

МОСКВА, 13. 2. ПАТ. Нині рано приїхав до столиці СРСР міністр Бек із жінкою в товаристві директора кабінету Дембіцького, радника м-ства Балінського, начального редактора ПАТ-а Обарського, ред. аґенції „Іскра" Бестермана та спец. кореспондента „Експресу Поранного" Сиручки. На двірці витали мінітсра комісар закордонних справ Літвінов із жінкою, члени колеґії комісаріяту закордонних справ Крестинський, Стомоняков і Радек, голова вик. комітету московського району Камінський, віцепрезидент московського совіту Квестин, військовий командант Москви Корк, керманич західного департаменту комісаріяту закордонних справ Березов, шеф дипльоматичного протоколу Флорінський, члени польського посольства під проводом мін. Лукасєвича, вищі службовці комісаріяту закордонних справ і багато представників більшовицької і закордонної преси. На пероні двірця уставлений був почесний відділ. Після відіграння орхестрою польського нац. гимну комісар Літвінов привитав мін. Бека в імени більшовицького уряду.

З відчитової салі.

Проф. д-р М. Чубатий: „Роля унії в житті української нації".

На цю тему виголосив у мин. неділю в серії львівських академічних вечорів реферат проф. д-р Микола Чубатий у битком набитій салі „Української Бесіди". Цей реферат викликав справді велике зацікавлення авдиторії і спричинив живий обмін думок між присутніми.

Референт подав на вступі характеристику двох культур: грецько-византійської і римської підносячи цінности одної і другої. А саме: у першої красу, замилування до фільософії, мистецтва і т. д., у другої: право й таку організацію, що в сумі дають нації силу. Коротко: Схід — це краса, Захід сила.

На Україну впливали обі ті культури ріжними шляхами й засобами. І хоч за Володимира Вел. перевагу дістала у нас культура византійська, то проте культура римська, західна все була сильна на наших землях. Референт перейшов ріжні етапи перехрещування обох культур, ілюструючи це прикладами.

Коли пізніше прийшло до відокремлення московської православної церкви і взагалі Москви, то українська церква стала наближатись дуже виразно до західної Европи; зате московська церква приймає евразійський характер, ворожий Европі і взагалі Заходові. Серед таких відносин ідуть у нас і реальні унійні змагання. Референт спинився при цій нагоді на відносинах римо-кат. церкви на українських землях до ідеї унії з одного та московського православія з другого боку, стверджуючи, що обі ті церковні організації ставились до унії неприхильно.

Якщо бажаєте жити життям культурної людини, якщо уважаєте себе членом европейської сімї народів, то мусите читати щодня газету. Колиж вам за тяжко платити передплату за „Діло“ самому, то зложіться до спілки зі своїм сусідом. Тільки не відкладайте тої справи на пізніше, але зараз випліть передплату!

В окремому розділі змалював референт вальори унії. На його думку унія могла була остоятись як означена церковна індивідуальність з виразними власними рисами: зі східною обрядовою культурою, але з організацією і догматикою західної церкви. З огляду на натиск польського римо-кат. костела зі заходу і Москви з півночи така форма церковного життя найбільше відповідала українському народові, тому на Україні й Білоруси унійна ідея находила все найбільше спочуття. Вона відділяла і українців і білорусинів і від Польщі і від Москви.

Щодо Берестейської Унії (1596), то вона виросла з конечности, з самої української церкви. Вона отвирала перед українським народом ґрандіозні пляни й можливости, та дуже часто самі українці (козаки) унеможливляли реалізацію тих плянів сучасної української еліти поміж зединених з Римом і незединених, що тої єдности бажали. Хмельниччина у своїм кінцевім висліді штовхнула нашу зединену церкву в напрямі польонізації, незединену в напрямі обмосковлення. По упадку Польщі Росія знищила не тільки незединену українську церкву, але й зединену, як остою українського й білоруського сепаратизму.

Під кінець референт вказав на конструктивні вартости української катол. церкви в Галичині та висказав переконання, що тільки вона в силі виховати всіх українців у бажанім для нас напрямі. З огляду на велике зацікавлення унійною проблемою в цілій західній Европі на випадок, якби упали більшовики, ця справа може набрати дуже живої актуальности.

Отсе в найкоротших рисах зміст реферату д-ра М. Чубатого, по закінченні якого розвинулась жива дискусія, в якій забирали слово: д-р І. Копач (двічі), д-р Мінко, студ. Мацьків і студ. Мельничук (волиняк). Відповідав усім коротко референт. Отвирав і замкнув сходини ректор д-р Й. Сліпий, що висказав і від себе цікавий погляд на вартість обох культур у житті українського народу.

Дуже бажано, аби проф. Чубатий обїхав зі своїм рефератом принайменше всі більші галицькі осередки.

З орґанізаційного руху.

ПОВІТОВА НАРАДА УНДО В НАДВІРНІЙ.

Дня 4. лютого ц. р. відбулася у Надвірній скликана Повіт. Комітетом УНДО нарада представників сіл надвірнянського повіту, в якій взяли участь представники всіх сіл повіту у числі поверх 100. Про самоуправний громадський закон реферував *д-р Николайчук Микола*, про орґанізаційні справи та потребу приготовлення до виборів *посол Юра Чукур*.

Учасники зборів виказали велике зацікавлення недалекими виборами до самоуправних установ та звертались до референтів за ближчими поясненнями і в справі майбутнього виборчого реґуляміну, якого підстави також докладно обговорено.

З КАРНАВАЛУ.

ВЕЛИКІ ВЕЧЕРНИЦІ МЕДИКІВ.

Дня 10. лютого в салях Народнього Дому відбулись великі вечерниці медиків, безперечно одна з найбільших атракцій цьогорічного карнавалу. Дуже добрим помислом було винаймлення входу і ґардероби театру Ріжнородностей, що значно поширило місце для забави і дало змогу всім учасникам вигідно вдягатись. В цей спосіб можна було оминути звичайного у нас стиску на попередніх забавах в цих самих салях.

Забава в двох салях при двох орхестрах почалася традиційною коломийкою і тревала до самісього ранку в незвичайно милій атмосфері, який піддержував добірний і дуже дешевий буфет. Небуденною в теперішніх часах появою було те, що на вечерницях було численно заступлене старше громадянство. Бачили ми там представників наших установ, майже всіх українських лікарів зі Львова з д-ром Панчишином і д-ром Бурачинським, багато лікарів зпоза Львова та взагалі численну, дуже добірну публику.

Це були безперечно перші вечерниці в цьогорічному карнавалі, що були справжніми вечерницями, де бавились і старші і молоді. Ця забава полишила в учасників дуже милий спомин. Здається такої забави вже скоро не буде.

Учасник.

НОВИНКИ

— ПРИЙМАЮ ЯК ДАВНІШЕ в моїм дентистичнім заведенні Сикстуська 17. від 9—1 і від 3—6. НАСС. 10782—3

— Робітня футер Юліяна Глушевського, Львів, вул. Коперника 16, II. пов. Тел. 54-46.

— Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорущина 5, поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матраци по 7 зол. 524 43-100

— Чи Ви читали вже книжку Г. Шільгена в гарному перекладі В. Лімниченка п. н. „Ти й вона“. Критика признала видання цієї книжки за епохальну появу. Ціна 1.20 зол., порто 25 сот. Замовляти по адресі: „Марійське Т-во Молоді“ — Львів, Сикстуська 39 а, скритка почт. 108. 1069 2-2

— До Впов. Передплатників „Діла“. Адміністрація „Діла“ починає друк нових адрес для передплатників, тому просить усіх, що мають якісь бажання щодо поправки своїх адрес, повідомити про це Адміністрацію негайно. ?

— Византія й Україна — їх взаємини у житті й культурі“. Під цим наголовком виголосить у серії академічних вечорів реферат проф. д-р Волод. Залозецький в найближчу неділю 18. ц. м. в салі „Української Бесіди“. Реферат буде ілюстрований світлинами. Початок: год. 6. веч.

— Тиф і одра в Тернопільщині. На основі переведеної статистики заразливих недуг на терені тернопільського воєвідства стверджено 16 випадків плямистого тифу і 79 випадків (в одному тижні) одри, з того один смертельний.

— Озброєні почтовці. В найближчому часі будуть оголошені нові службові приписи для почтових службовців. Листоноші можуть на основі тих приписів носити коротку пальну зброю і робити з неї вжиток, якщо будуть загрожені в сповнюванні своїх службових обовязків, а саме при доручуванні грошей та цінних посилок. Крім револьверів можуть мати ґумові палки та алярмові свиставки. Також інші почтові службовці, оскільки будуть робити охоронну службу в почтових будинках або амбулянсах, можуть носити коротку пальну зброю, а навіть кріси. Почтовий службовець зі зброєю підлягатиме спеціяльним приписам і контролі управителів почтових урядів.

— Засуджена комуністка. Перед трибуналом присяжних суддів у Львові станула 22-літна Естера Шапіра під замітом комуністичної діяльности з доручення КПЗУ. Засуджено її на 15 місяців вязниці з зачисленням слідчого арешту.

— Арештування адвоката. Як повідомляють польські часописи, в Самборі арештовано з наказу слідчого судді Гана адвоката д-ра Василя Кіцулу під замітом зловживань з депозитами своїх клієнтів. Після триденного арешту випущено його на волю за кавцією, однак дохождення ведуться дальше.

— Резервати природи на Поділлі. А. Бохенський, власник маєтку Поникава в брідському повіті встановив резерват біля Гутиска з поверхнею несповна 25 га. Резерват обіймає фантастично різьблені скали і буковий ліс на узгірю Триніжок, де в поганських часах був святий гай. Менший резерват, з поверхнею 14 га, створено на сусіднім горбку Збараж. Крім того твориться шкільний резерват в гірському пасмі Медоборах на схід від Тернополя. Резерват має обняти мальовану групу скал на терені громади Стриївка, покриту степовою ростинністю та останками степової фавни.

— Туберкульозний зїзд Радянської України. 31-го січня відкрили в Одесі „всеукраїнський туберкульозний зїзд“, в якому взяло участь 700 спеціялістів. Найбільше делеґатів приїхало з Москви — 135, між ними найбільші авторитети Гольцман, Кісель, Рубінштайн, Єфімов. При кінці цього року відбудеться другий такий зїзд, уже всесовітський.

— Смерть автора „Поташа і Перламутра“. В одному малому американському місті стейту Коннектікута помер Монтеґі Глясе, автор відомої комедії „Поташ і Перламутр“, що обїхала весь світ і досі має величезний успіх, навіть у фільмі. Ґлясе жид родом із Манчестера, що змалку виїхав в Америку і приготовлявся до адвокатської карієри. Раз написав він веселе оповідання з жидівського життя і воно мало величезний успіх. Від 1910 року почав він друкувати постійно гумористичні оповідання, де головними героями була пара приятелів Поташ і Перламуттер.

— Ще про львівського опиря. Як досі — польська преса дальше цікавиться львівським опирем, Цибульським. Експертиза виказала уже безсумнівно, що Шефівну він не отруїв, а вбив. Досліди над його ментальністю теж уже кінчаться і мабуть вже під кінець цього тижня стане він під наглим судом, обвинувачений за злочин з 225 та 168 § (вбивство і зневага тлінних останків). Якщоб до 24. ц. м. не скінчилося в його справі слідство, він відповідатиме перед звичайним судом присяжних. До цікавих вісток у звязку з вбивством треба занотувати й те, що чеська поліція почала підозрівати його у подібному вбивстві, що сталося мин. року у Братиславі а якого жертвою впала вулична дівчина Вранська. В тій справі прийшло навіть письмо від чеської поліції, що просить ствердити, чи Цибульський не виїздив мин. року в літі нелеґально на Чехословаччину. З другого боку один краківський часопис ставить гіпотезу, що Цибульський міг вбити і Люсю Зарембівну, за вбивство якої присуджено Ґорґонову, бо він справді виїздив часто до Брухович з вуличними дівчатами і навіть розпитував про жінок в цій оселі. Ще цікавіша є остання вістка, нібито на Цибульськім не найшли ніяких слідів ран та що психіятри визнали його нормальним, тобто за свій злочин він відповідає вповні. Похорони жертви львівського опиря відбулися тільки при участи родини в мин. понеділок вранці. Її поховали на Янівському кладовищі.

— Львівська хроніка. У Львові арештовано комівояжера з Угнова Н. Базешеса, який з доручення трьох угнівських купців заінкасував на львівській збіжевій біржі 5.500 зол., гроші ті сховав, а опісля повідомив поліцію, що його обікрали. — Паперову фірму Шекс і Штенцель обікрали злодії на шкоду 2.970 зол.

— Краєва хроніка. На весіллі у господаря Климчака у Суховолі пов. Городок 21-літній парубок Михайло Нарцала пробив ножем інваліда без руки Осипа Ґвіздалу з Конопниці і перерізав йому горло, убиваючи на місці. Присутні на весіллі гості хотіли злінчувати душогуба, але поліція визволила його з рук розярених людей і відставила до слідчого арешту в Городку. — В часі сварки за маєток 34-літній Семко Мазурек з Липник пов. Жовква вдарив костуром по голові свого вітчима Гриця Берка, який втратив свідомість і перевезений до шпиталя помер. Мазурка арештували. — На пів року вязниці присудив львівський суд якогось Вронського і на 4 міс. його товариша Гаймберґера, що під покришкою „Братства Доброї Смерти“ довгий час мантили від людей гроші, послуговуючись підробленими леґітимаціями. — В Уґерську б. Борислава виверчено нову шахту „Польміну“, що дає 100 куб. м. газу на мінуту. Догадуються, що у продовженні шахти повинно находитися велике озеро нафти. — 10. ц. м. занотовано в Польщі 404.029 безробітних, тобто 2.127 більше, ніж мин. тижня. — У Варшаві застрілився 18-літній Фр. Остшенецький, лякаючись іспиту до 7. ґімн. кл., який мав на днях відбути.

— У братніх обіймах під поїзд. Два безробітні с. Нова Весь на Шлеську, К. Нанда і 24-літній Г. Ромпель, що надаремне шукали будьякої праці, не хотіли бути довше тягарем родині і вирішили спільно наложити на себе руку. Не маючи зброї, пішли на залізничий шлях і в менті, коли надїздив поїзд, кинулися, обнявшись міцно, під його колеса. Льокомотива рознесла їх тіла на шматки.

— Хоче, щоби жінка платила йому. Альфонс де Мартель, директор у Шикаґо, що тепер опинився без праці, пішов на оперу „Турандот“. Тут довідався, що його жінка, з якою розвівся до половини, а якій має платити на прожиток, має заняття в опері як співачка з платнею сто долярів тижнево. Мартель прийшов до суду зі своїм правним заступцем і зажадав, щоби йому признали повний розвід, щоби міг домагатися на прожиток 35 долярів тижнево. Суддя візвав паню Мартелеву до суду; їй присудять платити своєму бувшому безробітному чоловікові на прожиток.

— Купив собі місто, ще захотів вулькан. З початком цього року англієць Роберт Бел купив у Чіле всеньке місто, з усіми домами, готелями, церквами та залізницями. Потім прийшов Бел із цілою армією робітників і приказав місто збурити. Розібрали все до чиста, кожну дошку, кожну віконницю та відправили на південь до Чіле, де будують будинки, одначе будівельного матеріялу недостає. Привіз того матеріялу заборонений, тому матеріял того англійця приняли радо й купували. Помало й певно зникало місто під руками своїх нищителів. Бела прозвали „чоловіком, який знищив місто“. Та Бел дуже підприємчивий. Тепер хоче винайняти собі вулькан Ґран Путана в північно-західному Чіле. Каже, що вулькан мусить мати в собі верстви дорогоцінних металів і творить синдикат для вихіснування тих металів.

— Коран у радіо. З цим почав Альжир. Відтоді збільшилося число моґамеданських радіослухачів. Тепер теж і в Єгипті постановили почінати щоденні радіопрограми відчитом із корану.

— Жінка дяком. В селі Демре на Мадярщині вибрала кальвінська віроісповідна громада за дяка учительку Розалію Барна. Це перший випадок на Мадярщині, що жінка буде дяком.

— Панахида за вбиті на війні тварини. Як повідомляє англійська преса, в одній святині в Оссака відбулася з наказу влади зворушлива відправа — панахида за домашні тварини, що згинули у світовій війні. Ціла святиня була замаєна квітами. На відправу прийшли учні всіх будійських шкіл із учителями, делеґації військової й цивільної влади та патріотичних союзів. Біля вівтаря стояло 25 живих коней, 6 військових псів і клітки з 700 голубами, бо стільки їх втратила за офіційними підрахунками японська армія у світовій війні. На відправі співав хор спеціяльні жалібні пісні, а рідня небіщиків, зокрема пси, стояли мовчки— мов би розуміли справді, за кого це панахида.

— Дрібні вістки. Король европейських циган, Квек, обїздить тепер циганські громади й веде пропаґанду за тим, щоби цигани переселилися на один з африканських островів і створили там свою державу. — У Клівленді (стейт Огайо) вибудовано лічницю для хорих на цукрову недугу, яка має вигляд кулі. — Як виказує остання статистика, в Чехословаччині є 3,300.000 парубків; з того 2,200.000 менше як 24, а 16.654 більше як 65 літ. — На лінії Прага-Будапешт заводять у перше електрично огріті вагони в поспішних поїздах. — В Москві відбулася з нагоди 17 конгресу компартії дефіляда, в якій взяло участь 20.000 вояків і 600 танків. — У Мальме (Швеція) завалив вихор фабричний комин, що падучи, вбив 3 особи. — Директор Корол. Клюбу Автомобілістів в Будапешті, Дегги, отроївся, бо лікарі заявили йому, що він недокровний і не може їздити автом. — У Корк (Каліфорнія) згинув найстарший і найбільший слон світу: мав 92 роки й важив 5 тон.

— Низькі наклади американської преси. Загально думають, що американська преса має незвичайно високі наклади. Тимчасом статистика 1893 щоденників Америки, що вийшла недавно друком, виказує, що в тій країні є: 145 щоденників, які мають наклад більш як 50 тис., 131 — наклад 25—50 тис., 283 — наклад 10—25 тис. і 1334 — наклад менше як 10 тис. Загалом виходило у Зед. Державах 360 щоденників ранкових і 1533 вечірних, що мали наклад: всі ранкові 13,719.382, вечірні — 22,696.297. (—)

— Стромболі вибухає. У звязку з останніми землетрусами на Середземному Морі та в Альбанії повідомляють про сильний вибух вулькану Стромболі на Ліпарійських островах. Серед гуку вулькан викидає густі хмари диму, попелу та лави, що стікає широкою струєю в долину. Влада наказала евакуацію сусідніх осель.

— Зїзд Романових. У Сен Брія (Франція) в якому перебуває претендент до російського престолу вел. кн. Кирило Володимирович, відбудеться у найближчих днях, з нагоди того, що син вел. кн. Кирила, вел. кн. Володимир Кирилович, якого російські монархісти вважають майбутнім наслідником російського престолу, скінчив 16 літ — зїзд родини Романових. За статутом династії Романових члени її вважаються повнолітніми, коли скінчуть 16 літ. В Сен Брія зберуться ті з вел. російських князів, що визнають права вел. кн. Кирила до російського престолу, тобто вел. кн. Дмитро Павлович, що оженившись з американкою, зрікся всіх прав до престолу та син вел. кн. Олександра Михайловича, що вмер мин. року у Франції й за жінку мав вел. кн. Ксенію, рідну сестру Миколи II.

З судової салі.

ЗАСУД СВЯЩЕНИКІВ ЗА ЧОРНІ РИЗИ.

В окружному суді у Тернополі (окр. суддя Мешковський) відбулася в понеділок 5. лютого ц. р. карно-адміністраційна розправа проти 70-літнього пароха з Добривод, повіт Збараж, **о. Онуфрія Чубатого, котрого старосво у Збаражі укарало гривною у висоті триста золотих, а на випадок нестягальности семиденним арештом** за проступок зі статті 18. права про проступки (демонстраційно на публичному місці виявлена нехіть і легковаження польської держави). Цього проступку на думку староства о. Онуфрій Чубатий допустився тим, що дня 11. листопада 1933 р., як у роковини 15-ліття відродження Польщі, відправив богослуження у церкві в Добриводах у чорних ризах. Присуду староства о. Он. Чубатий не приняв і тому відбулася в окружному суді у Тернополі згадана вище розправа. Обвинувачений з причини старости і недуги на розправі не явився і неприсутнього боронив пос. д-р Степан Баран.

Обв. о. Чубатий боронився тим, що згаданого дня відправляв заупокійну Службу Божу, котру на цей день ще давніше замовив Степан Попович з Новиків, а ніхто урядово не повідомив його — що ствердив війт Степан Сікула під присягою в суді — що треба відправити тогож дня богослуження в намірені Польщі. Тільки вечором на день передтим питався його радний Володимир Мариновський, коли наступного дня буде Служба Божа, не згадуючи нічого про якесь доручення староства. Зрештою згідно з постановою осьмої статті конкордату не мав обовязку в день 11. листопада 1933 р. змінювати намірення Служби Божої, як про це рішив ще в 1928 р. греко-кат. Митр. Ординаріят у Львові своїм розпорядком до всіх підчинених собі священиків з 3. лист. 1928 ч. 9888. Про це повідомив староство місцевий управитель школи Анджей Пронкевіч. **Окр. суд потвердив оречення староства в цілости;** оборонець д-р Ст. Баран зголосив проти присуду касацію до Найвищого Суду.

Тогож дня перед тим самим суддею відбулася друга карно-адміністраційна розправа проти о. **Яреми Онуферка**, завідателя парохії в Кривім, пов. Скалат, котрого староство в Скалаті теж за відправу Служби Божої у чорних ризах дня 11. листопада 1933 в церкві у Кривім **укарало гривною сто золотих** чи пак дводенним арештом за проступок зі статті 18 права про проступки. Засуджений присуду не приняв і відкликався до окружного суду в Тернополі. На розправі у суді боронився тим, що на день 11. листопада 1933 р. припадали заупокійні дні і він мусів відправити заупокійну Службу Божу. Іншої Служби Божої на цей день ніхто не замовляв і тільки день перед тим місцевий управитель школи Казимир Лісковацький питався його, коли наступного дня відправить Службу Божу, бо хоче прийти до церкви зі шкільними дітьми. Староство в Скалаті — як це воно само ствердило на письмі — не видало у тій справі ніякого окремого розпорядку. Зрештою на свою оборону покликався обвинувачений на постанову осьмої статті конкордату, на розпорядок гр.-кат. Митр. Ординаріяту у Львові з 3. листопада 1928 ч. 9888 і на окреме письмо тогож Ординаріяту у нинішній його справі з 23. грудня 1933 до ч. 15.586/Шк. Окружний суддя Мешковський відкинув усі дотичні внески оборонця д-ра Степана Барана і проголосив присуд, котрим обвинуваченого **о. Ярему Онуферка** признав винним проступку зі ст. 18 права про проступки згідно з актом обвинувачення, **але кару підвищив зі сто золотих на триста золотих або на випадок нестягальности на 7 днів арешту**, засуджуючи його — як і о. Онуфрія Чубатого — на заплату судових коштів і судової оплати у висоті 30 золотих. Проти цього присуду оборонець д-р Ст. Баран зголосив теж касацію до Найвищого Суду.

З кіна.

Кіно „Химера": „СВІТ БЕЗ МУЖЧИН."

Несподіванка тої фільми в її завязці, що сама собою викликує сердечний сміх і бавить глядача безжурною анекдотою. Скора акція, багата в комічні епізоди, легкі мельодії, що так і лишаються в ухах слухача, врешті вибаглива вистава, головно імпозантна сцена конґресу жінок, де представниці окремих народностей пишаються своєю красою. Недурно Фокс реклямує ту свою велику музичну комедію. Фільма представляє нам пару досі незнаних акторів: гарну Ґльорію Стюарт і її партнера, пристійного Равля Руліена в ролі „одинокого на світі мужчини". **е. т.**

Дописи.

СОКАЛЬ.

Новий рік приніс із собою дальшу боротьбу за здобуття належного нам представництва в раді й маґістраті міста Сокаля. Та боротьба зазначилась солідарним виступом українських радних, які вийшли з конституючого засідання міської ради в дні 30. січня ц. р. та зложили рішучий протест Українського Клюбу цієї ради проти того, що зфехтовано його домагання: вибрати до маґістрату одного лавника українця. А відмовили нам у маґістраті нашої репрезентації тому, як це заявив офіційно на засіданні міської ради голова Польського Клюбу виехполак кс. Шукальський, що наш виборчий комітет відкинув пропозицію утворити з поляками й жидами спільний бльок та що українці внесли виборчі протести в 2-ій і 4-ій виборчій окрузі. Голова Українського Клюбу д-р Роман Перфецький рішучо запротестував проти позбавлювання українців їх представництва в маґістраті за те, що вони скористали зі своїх законних виборчих прав, а відтак, перед приступленням до виборів лавників, зложив іменем Українського Клюбу таку заяву: „Український Клюб Радних міста Сокаля стверджує, що відповідно до скількости українського населення в Сокалі належиться йому що-найменше один лавник у маґістраті міста Сокаля. З уваги на те, що обовязуючий реґулямін виборів членів маґістрату унеможливлює Українському Клюбові поставити свою лісту, а Польський Клюб відкинув домагання вибору українця одним з лавників міста Сокаля, Український Клюб закладає рішучий протест проти позбавлювання українського населення міста Сокаля представництва в маґістраті цього міста. Скидаючи всяку відповідальність за всю діяльність маґістрату на Польський і Жидівський Клюб, на знак протесту проти позбавлювання українців міста Сокаля згаданого представництва заявляє, що не буде брати участи в уконституванні маґістрату й інших органів міської ради". По цій заяві Український Клюб покинув салю нарад.

ТЕРЕБОВЛЯ.

Аматорська вистава в Деренівці. В часі Різдвяних Свят відбулася в чит. „Просвіти" у Деренівці вистава нар. драми „Не ходи Грицю" зі співами і музикою. Підготовив виставу о. Глинський Петро і конс. інжинір Турула. Вистава пройшла дуже гарно.

Жіноча кооперативна анкета відбулася у Теребовлі при участи ок. 150 жінок з цілого повіту. Крім того явилося на салі чимало мущин-кооператорів. Нараду відкрив організаційний директор П. С. К. у Теребовлі д-р Петро Паліїчук, що виголосив коротку промову про вагу праці жіноцтва в кооперації. Ширший реферат на цю тему виголосила п-а Аксентій, кооператорка з Чортківщини. Її виклад нагородили присутні рясними оплесками. Після того промовив ще раз д-р Паліїчук, який представив здобутки української кооперації за останніх 10 літ. При кінці п-а Аксентій обговорила ще справу борґування і анкета скінчилася відспіванням національного гимну. Варто підчеркнути, що на анкету прибуло інтеліґентне жіноцтво, особливо молоде. Впродовж місяця лютого відбудуться у всіх селах повіту триденні анкети, на котрих будуть реферувати делеґати П. С. К., „Сільського Господаря" і Філії „Просвіти".

СТРИЙ.

Просфори у Стрию.

Від кількох літ нац.-суспільне життя у нас занепадає, а просфора є тим чинником, що з деякого погляду оживляє товариське життя. Бачимо це добре у Стрию, де в цьому році відбулась ціла низка просфор. І так:

Т-во „Міщанська Бесіда" вже на сам Йордан уладило просфору, одначе не було тут святочного настрою, бо за свіжо ще було в памяти всіх невідповідне поведення декого з міщан при нагоді виборів до міської ради.

„Союз Українок" улаштував просфору для членів і представників жіночих кружків з повіту в кімнатах Повіт. Союзу Кооператив. Піднесений настрій і сердечні промови підбадьорили учасниць до дальшої організаційної праці.

Церковне Братство на передмістю Лани стягнуло на свою просфору всіх міщан з родинами, що виповнили вщерть три кімнати Братського Дому. Явились представники УНДО, Сокола, Спорт. Секції, студенти і Церк. Братства міської церкви. Поблагословив просфору і привитав від Церковного Братства всіх присутніх о. парох Цурковський, а від громадян Ланів привитав гостей з міста о. Лішинський. Серед співу колядок і пісень промовляли: д-р Гарасимів, д-р Лужецький, мгр. Падох, мгр. Гр. Барабаш, інж. Созанський і М. Рудницький. При веселій гутірці перейшов час скоро і по півночі порозходилися підбадьорені на дусі учасники домів. При цій нагоді зібрано на інвалідів 14 зол.

Взаїмна Поміч Українського Учительства влаштувала для своїх членів і запрошених гостей просфору в салях Муз. Інституту 4. лютого вполудне. Зїхалося учительство з цілого повіту. Просфору поблагословив і підніс її значіння о. Лішинський. В часі спільної перекуски і співу колядок витав голова Т-ва п. В. Котович гостей, а спеціяльно присутнього інсп. Соколовського.

Т-во Українських Слуг. Перший раз у своїй власній хаті при гарно прибраних і суто заставлених столах засіли члени Т-ва Українських Слуг 4. II. в год. 5. попол. зі своїм відділом, щоби поділитися спільною просфорою. Сльози радости виступали на очах членів дівчат — наших служниць, котрих недоля пхнула до служби переважно між чужих людей; вони спільно з виділовими колядували, ділилися свяченою просфорою і кутею. Сердечно-родинний настрій панував над цілим святом і з жалем в год. 8-ій веч. розходилися дівчата до своїх щоденних обовязків по спільній фотографії.

Просфора всіх товариств на передмісті Лани. Того самого дня (4. II.) відбулася спільна просфора заходом всіх економічних та освітніх товариств передмістя Лани в льокалі чит. „Просвіти". Явилося багато запрошених міських гостей і молоді з музикою, але те впадала в око відсутність старшого, поважного громадянства Ланів. Слід би подбати, щоби те поріжнення, яке певно зайшло між громадянами Ланів, було для спільного добра якнайскорше зліквідоване.

СПОРТ.

ТУРНІР ЗА МИСТЕЦТВО ПЕРЕМИШЛЯ В ПІНГ-ПОНГУ.

„У. С. К. „Сян“ у Перемишлі, що в часі минулорічних змагань копаного мяча вспів дігнати, а то й переґнати передові польські та жидівські клюби (Польонія, Чувай, Гагібор) Перемишля, може повеличатися новим успіхом у часі зимового сезону, а саме в пінг-понгових розгривках. У перших днях лютого відбулися в Перемишлі змагання — турнір за мистецтво цього міста в пінг-понгу. До розгривок зголосились сім найкращих клюбів, а між ними й У. С. К. „Сян“, репрезентований п. Осипом Новицьким. У висліді змагань титул мистця Перемишля здобув п. Осип Новицький, виявляючи всесторонню техніку і свободу рухів, не втративши в розгривках ні одного сета.

КАНАДА — МИСТЕЦЬ ГАКІВКИ.

В неділю скінчилися у Мілані фінальні змагання за мистецтво світу в гаківці на леді.

Титул мистця добула Канада, бючи у фіналі Злуч. Держави 2:1 (0:1, 1:0, 0:0). Перемога Канади справедлива, але змагання були дуже завзяті і щойно у продовженні мечу вдалося канадійцям перехилити перемогу на свій бік. Отак Злуч. Держави, що були рік мистцем у гаківці, здетронізувалися знову в користь Канади.

Остаточна черга змагань така: 1) Канада, мистець світу, 2) Злуч. Держави, віцемистець, 3) Німеччина, мистець Европи, 4) Швайцарія, віцемистець Европи.

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 14. II. год. 6 веч. Вистава для молоді: „Чоловік, що був четвергом“.

Четвер, 15. II. год. 7·30 веч. „Чоловік, що був четвергом“.

Театр Ріжнородностей.

Середа, 14. II. год. 7·30 веч. Премієра „Родина“ песа А. Слонімського.

Четвер, 15. II. год. 7·30 веч. „Родина“.

Укр. Нар. Театр ім. І. Тобілевича. — Станиславів:

15. II. Королева Кіна.
16. II. Гра на замку.
18. II. Сонце руїни.
19. II. Пісні в днях.

Небавом виставить театр оперетку „Корневільські Дзвони“ і комедію „Подружжя Львові“.

Кіна.

АДРІЯ: „Пат і Паташон як волоцюги“.
АПОЛЬО: „Паприка“.
АТЛЯНТИК: „Парада резервістів“.
ВАНДА: „Св. Антоній Падевський“.
КАСІНО: „В твоїх обіймах“.
КОЛІСЕЙ: Фільма „Пісня пісень“, ревія „Львів—Стамбул“.
КОПЕРНИК: „Катерина Велика“ (з Ел. Берґнер) і кольоровий додаток.
МІРАЖ: „12 крісел“ (Вл. Буріян).
МАРУСЕНЬКА: „Йосиф у Єгипті“.
МУЗА: „1002-а ніч“.
ПАЛЯС: „Пригода на Лідо“.
ПАН: „Мата Гарі“ й ревія.
ПАСАЖ: „Магараджа“ (з Борисом Карловим).
ХИМЕРА: „Світ без мужчин“.
СТИЛЕВЕ: „Сучасний Робінзон“ і ревія зі Стадниківною.
УТІХА: „Ескадра очайдухів“ і ревія.

Закордонне радіо.

Середа, 14. лютого 1934.

Відень (506,8) 19·35 „Пори року“ Гайдна, 22·35 Концерт. **Брно** (325,4) 16·00 Концерт, **Мор. Острава** (259,1) 19·35 Танкова музика, **Прага** (470,2) 17·35 Скрипка, **Париж** (1724) 21·45 Концерт, **Білгород** (437,3) 16·30 Спів, **Люблияна** (569,3) 20·00 Опера 6) **Гайльсберг** (291) 20·10 „Дер Гольдпіб“ ком. опера, Маршнера, **Кенігсвустергавзен** (1571) 17·30 Фортепянові твори, 20·10 Романтична музика, **Мінхен** (405,4) 23·00 Сонати на скрипку та фортепян, **Мілякер** (522,6) 18·15 Нар. мельодії, 20·45 Симфонія ч. Ч. Чайковського, **Осльо** (1186) 20·00 Сучасна норвеська музика, **Міляно** (368,6) 17·10 Концерт, 20·40 „Фіялка з Монмартру“ оп. Кальмана, **Рим** (420,8) 13·00 Нар. музика 20·50 Опера.

Четвер, 15. лютого 1934.

Відень (506,8) 12·00, 19·25 Концерт, **Братислава** (298,8) 16·00 Концерт, **Кошиці** (262,5) 12·30 Концерт, **Прага** (470,2) 19·30 Весела програма, 20·10 Спів, 22·40 „Далібор“ оп. Сметани, **Париж** (1724) 21·10 „Фортуніо“ оп. Месаджера, **Атльона** (531) 21·00, 21·40, 22·15 Спів, 23·10 Народна музика, **Білгород** (437,3), 17·40 Популярні мельодії, **Люксембург** (130,4) 22·00 „Пімста лилика“ оп. Штравса, **Лянгенберг** (455,9) 23·30 Камер. музика, **Мілякер** (522,6) 14·30 Пісні, 20·10 „Дон Пасквале“ оп. Доніцотія, **Будапешт** (549,5) 13·30 Циг. музика, 18·10 Джез, 19·30 Опера, **Рим** (420,8) 20·45 Симф. концерт.

Львівське радіо.

Середа, 14. лютого 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, 12·05, 12·33 Грам. плити, 15·25 Збіжева біржа, 15·30 Господарські вістки, 15·40 Фортепян, 16·10 Для дітей „І це й те“, пісоньки, „Більше від король“, 16·55 Концерт, 18·00 „Фавстів привид“ або поступ телетехніки, 18·20 Органовий рецітал, 18·40 Пісні (Звіч, баритон), 19·05 Всячина, грамофон, 19·25 „Терпіння та побіди творця“, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільва рерум, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Григоріянські співи, 20·15 Давня музика, **21·15 Народній промисл на Гуцульщині**, 21·30 Спів (Гуальметі, сопран) 22·00 Поважна музика з грам. плит, 22·40 Музика з грам. плит.

Четвер, 15. лютого 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція, **9·45 Богослуження з Волоської церкви у Львові**, 12·05 Оперетова музика з грам. плит, 12·35 **Концерт**, 15·25 **Збіжева біржа**, 15·30 Господарські вістки, 15·40 Джезовий концерт, 16·55 З новочасної естонської музики (грам. плити), 17.20 Фейлєтон „Не терплю жінок“, 17·30 Авд. Словацький у Швайцарії, 19·03 Вернигора та його ворожби на тлі пар. переказів, 19·15 Всячина, 19·25 Відчит, 19·40 Сніговий комунікат 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільва рерум, 20·00 Вибрані думки, 20·02, 21·15 Концерт орхестри, спів, 21·00 Технічна скринька, 22·00 Те саме, а все ж що інше (грам. плити), 22·30, 23·30 Танкова музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

У Львові долар у приватних оборотах 5·39.

Золото: Доляри 8·98—9·01. Франки фр. 36·20—36·40. Дукати 83·00—83·30. Корони 37·40—37·70. Рублі 46·00—46·50.

Срібло: Корони 0·30 Фльорени 0·75. Рублі 1·25.

Збіжева біржа.

За 100 кг. льоко ст. над. чарітає 200 км. Ціни ринк.	золотих від	золотих до
Пшениця збірна	17·25	17·50
Жито одноціле	13·—	13·25
Фасоля біла	22·—	25·—
Гречка на мливо	17·—	18·50
Мука пшен. люкс. до 40%	38·—	33·50
Мука пшен. 50%	30·—	31·—
Мука пшен. 55%	29·50	30·50
Мука пшен. по пр 40% до 10%	27·—	27·—
Мука пшен. по пр. 40% до 90%	26·	27·—
100 кг. льоко Львів	**від**	**до**
Пшениця збірна	20·75	21·00
Мука пшен. люкс. до 40%	36·—	37·—
Мука пшен. 45%	36·—	36·—
Мука пшен. 55%	34·—	35·—
Мука пшен. 60%	32·50	33·50
Мука пшен. 65%	31·50	32·—
Мука пшен. разова	25·—	25·50
Мука пшен. по пр. 40% до 10%	30·—	30·50
Мука пшен. по пр. 40% до 20%	28·—	28·50
Мука пшен. по пр. 50% до 10%	26·—	27·—
Мука пшен. по пр. 55% до 5%	24·50	25·50
Мука пшен. по пр. 60% до 5%	22·—	23·—
Мука пшен. посл. понад 65% до 70%	17·50	18·—
Мука пшен. паст. понад 70%	13·—	13·50
Мука житня 55%	26·—	26·50
Мука житня 60%	25·—	25·50
Мука житня 65%	23·50	24·—
Мука житня 72%	22·—	23·—
Мука житня разова до 96%	19·—	19·50
Мука житня сит. по пр. 55—60—65%	15·—	16·50
Висівки житні	8·—	8·85
Висівки пшеничні	10·50	10·75

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 13. II. масло 2·70, молоко, —·19, сметана —.80, яйця 3·— 3·10.

Тенденція на масло сильна, на молоко, сметану і яйця удержана.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

На Повітовий Союз Кружків „Р. Ш“. у Львові зложили: Союз Українських Приватних Службовиків „Супруга“ зол. 30— як жертву замість квітів на свіжі могили бл. п. Олі Дудриківної і Ілька Яремкевича, та фірми: Кутковський — Львів, 20 зол., Т. Пявка, масар — Львів, 25 зол., Биряк і Чорній — Львів, 25 зол. За зложені жертви щиро дякує Рада П. С. Кр. „Р. Ш.“ у Львові. 1093

Заходом „Жіночої Секції“, Кр. Р. Ш. ім. Т. Шевченка, відбудеться в четвер 15. п. м. в домівці Кружка, Супінського 23, реферат д-ра Маркіяна Дзеровича на тему „Склероза“. Початок год. 6-та попол. 1092

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“ Львів Ринок 10